

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Biologista monimuotoisuutta koskeva eurooppalainen ja kansainvälinen politiikka vuoden 2010 jälkeen”

(2010/C 267/08)

ALUEIDEN KOMITEA

- on huolissaan ekosysteemien biologisen monimuotoisuuden kiihtyvistä häviämisistä. Tämä on tärkeää sekä eettisesti että taloudellisen ja sosiaalisen vakauden varmistamisen, ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämisen ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen kannalta.
- korostaa, että biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen EU:n ja maailman laajuisesti edellyttää, että alue- ja paikallisviranomaisten käyttöön annetaan asianmukaiset henkilöstöresurssit, määrärahat ja tekniset välineet, jotka vastaavat niiden kantamaa vastuuta ja niiden tehtävää biologisen monimuotoisuuden häviämisen ehkäisyssä. AK kehottaa paikallis- ja alueviranomaisia johtoon omalla esimerkillään.
- kehottaa keskittymään biologista monimuotoisuutta koskevassa EU 2020 -strategiassa rajattuun joukkoon alatavoitteita, jotka kattavat maatalouden, kalatalouden ja meriympäristön, maankäytön sekä elinympäristöjen tuhoutumisen ja pirstoutumisen ja jotka antavat alue- ja paikallisviranomaisille mahdollisuuden mitata omaa panostaan ja ryhtyä hyvissä ajoin korjaaviin toimiin.
- esittää asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi määrärahojen huomattavaa lisäämistä vuoden 2013 jälkeisissä EU:n talousarvioissa ja kehottaa Euroopan komissiota maksimoimaan EU-rahoituksen hyödyt, erityisesti lisäämällä nykyisin liian alhaista rakennerahastojen määrärahojen käyttöä biologisen monimuotoisuuden alalla ja etsimään keinoja, joilla voidaan parantaa yhdenmetyä mallin tehokkuutta biologisen monimuotoisuuden ja Natura 2000 -hankkeiden rahoittamisessa.
- pyytää EU:ta ja Euroopan komissiota harkitsemaan tarkkailija-aseman myöntämistä AK:lle biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen sopimuspuolten kymmenenteen kokoukseen (COP 10) osallistuvassa EU:n valtuuskunnassa sen varmistamiseksi, että paikallis- ja alueviranomaiset ovat asianmukaisesti edustettuina, ja tarjoutuu antamaan panoksensa asiaan edistämällä hajautettua kehitysyhteistyötä tällä alalla.
- kehottaa biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen kymmenettä osapuolikokousta tekemään vuodet 2011–2020 kattavaan strategiseen suunnitelmaan liittyvän erityispäätöksen keskushallintoa alempana toimivien viranomaistahojen osallistumisesta päättämällä muun muassa paikallisviranomaisten roolista biologisen monimuotoisuuden turvaamisessa vuosina 2011–2020, jotta voidaan entisestään vahvistaa ja tehostaa alue- ja paikallisviranomaisten merkittävää panosta biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen strategisen suunnitelman täytäntöönpanoon.

Esittelijä:	Linda Gillham (UK, AE), Runnymeden hallintopiirivaltuutettu
Viiteasiakirja:	Komission tiedonanto aiheesta "Vaihtoehtoja biologista monimuotoisuutta koskevaksi EU:n visioksi ja tavoitteeksi vuoden 2010 jälkeen"
	KOM(2010) 4 lopullinen

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

A. Yleisiä huomioita

1. katsoo, että biologisen monimuotoisuuden suojeleminen on ratkaisevan tärkeää ihmisten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta sekä suoraan että välillisesti ekosysteemin meille tarjoamien palvelujen kautta. Jokaisella on oikeus terveelliseen ja kestäväpohjaiseen ympäristöön. Tämä edellyttää biologisen monimuotoisuuden suojelemista ja kestävää käyttöä, kun otetaan huomioon biologisen monimuotoisuuden keskeinen asema torjuttaessa maailmalajuisesti nälkää ja edistettäessä elintarviketurvaa. Komitea on huolissaan nykyisille ja tuleville sukupolville aiheutuvista vakavista seurauksista, jotka johtuvat ekosysteemien biologisen monimuotoisuuden kiihtyvistä häviämisistä. Tämä on tärkeää sekä eettisesti että biologisen monimuotoisuuden oman arvon, taloudellisen ja sosiaalisen vakauden varmistamisen, ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämisen ja vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamisen kannalta.

2. korostaa luonnon ominaisarvon merkitystä osana ihmiskunnan perintöä sekä kannattaa biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalveluiden taloudellisen arvon arvioinnin edistämistä ja sisällyttämistä poliittiseen päätöksentekoon. Komitea on tyytyväinen siihen, että ekosysteemejä ja biologista monimuotoisuutta talouskysymyksenä käsittelevän tutkimuksen (*The Economics of Ecosystems and Biodiversity*, TEEB) ansiosta ymmärretään yhä paremmin biologisen monimuotoisuuden taloudellinen arvo sekä se, että tarvittavien toimien toteuttamatta jättäminen aiheuttaa kestävämmä taloudellisia kustannuksia. AK on tyytyväinen siihen, että TEEB-tutkimuksen hallintovirkamiehille tarkoitettussa raportissa (*D 2 Report for Administrators*) on määrää käsitellä erityisesti paikallis- ja alueellisuutta.

3. muistuttaa, että vuoden 2010 eurooppalaiset ja kansainväliset tavoitteet ovat ratkaisevalla tavalla auttaneet luomaan biologista monimuotoisuutta edistäviä toimia maailmanlaajuisesti paikallisella ja alueellisella tasolla. Koko Euroopan unionissa on olemassa lukuisia esimerkkejä hyvistä käytänteistä. Komitea on kuitenkin vakavasti huolissaan siitä, että vuodelle 2010 asetettuja EU:n tai maailmanlaajuisia tavoitteita ei ole saavutettu annettujen lupausten ja toteutettujen toimien välillä ammottavan kuulun vuoksi.

4. katsoo, että biologisen monimuotoisuuden suojelemista koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi on oleellista, että julkisen vallan käyttäjät, myös paikallis- ja alueviranomaiset, varmistavat asianmukaisen tasapainon kehittämisspolitiikkojen ja biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden välillä ja että ne suosivat kannusteita biologisen monimuotoisuuden säilymisen edistämiseksi.

Paikallis- ja alueviranomaisten mukaan ottaminen hyvän hallintotavan ja viestinnän toteuttamiseen

5. korostaa paikallis- ja alueviranomaisten roolia biologisen monimuotoisuuden häviämisen pysäyttämiseksi ja sellaisten strategioiden luomisessa, joilla pyritään säilyttämään biologinen monimuotoisuus niiden omilla hallintoalueilla. Maaliskuussa 2010 julkaistun Euroopan unionin kansalaisten suhtautumista biologiseen monimuotoisuuteen kartoittaneen Eurobarometri-kyselyn tuoreet tutkimustulokset nimittäin osoittavat, että vain 38 prosenttia kansalaisista tietää, mitä termillä tarkoitetaan, ja vain 17 prosenttia katsoo, että biologisen monimuotoisuuden häviäminen koskettaa heitä suoraan. AK vahvistaa uudelleen valmiutensa edistää biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen tähtäviä hankkeita ja kansalaisten kiinnostusta asiaan paikallis- ja aluetasolla, luoda synergiaa sidosryhmien ja viranomaisten toiminnan välillä sekä tämän vuoksi panostaa aiheeseen liittyvien tapahtumien järjestämiseen *Open Days 2010* -tapahtuman aikana.

6. korostaa, että biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen maailmanlaajuisesti edellyttää, että alue- ja paikallisviranomaisten käyttöön annetaan asianmukaiset henkilöstöresurssit, määrärahat ja tekniset välineet, jotka vastaavat niiden kantamaa vastuuta ja niiden tehtävää biologisen monimuotoisuuden häviämisen ehkäisyssä. Alue- ja paikallisviranomaisilla on parhaimmat mahdollisuudet tukea paikallisia yhteisöjä niiden elinympäristön säilyttämisessä ja tukea vapaaehtoisjärjestöjä, jotka pyrkivät kannustamaan ja motivoimaan kansalaisia luonnonympäristön säilyttämiseen. Alue- ja paikallisviranomaisten muita vastuualueita ovat koulutus, terveys ja hyvinvointi, maankäytön suunnittelu ja maanomistus. AK kehottaa paikallis- ja alueviranomaisia johtamaan omalla esimerkillään.

7. katsoo, että YK:n julistama biologisen monimuotoisuuden kansainvälinen teemavuosi 2010 vahvistaa eurooppalaisella ja kansainvälisellä tasolla poliittista sitoutumista maailmanlaajuisen, biologista monimuotoisuutta koskevan kriisin ratkaisemiseksi ja kannustaa samalla paikallis- ja alueviranomaisia aktiiviseen osallistumiseen.

8. pitää tervetulleena lukuisten alue- ja paikallisviranomaisten käynnistämää hankkeita, joilla pyritään edistämään biologisen monimuotoisuuden suojeleminen, esimerkiksi aloitteet suojeltujen luonnonalueiden perustamiseksi ja laadultaan heikentyneiden elinympäristöjen kunnostamiseksi, kosteikkojen ja muiden ekosysteemien suojelemissa, viheralueiden perustamista ja kaupunkisuunnittelua, jossa otetaan huomioon biologisen monimuotoisuuden suojeleminen koskevat kriteerit, sekä lisäämään kansalaisten tietoisuutta biologisesta monimuotoisuudesta, esimerkiksi parhaita puutarhoja ja taajamien viheralueita koskevia kilpailuja. Asuinalueiden puutarhat tarjoavat tärkeän suojapaikan linnuille ja muille eläimille, ja niillä on tärkeä rooli ilman viilentämisessä ja suodattamisessa sekä hiilen varastoinnissa.

B. Tavoitteena biologista monimuotoisuutta koskeva EU 2020 -strategia

9. pitää tervetulleena vuosi 2050 -visiota ja vuoteen 2020 asetettua uutta ja kunnianhimoista tavoitetta, ”jonka mukaan EU:n biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ja ekosysteemipalvelujen heikentyminen on pysäytettävä vuoteen 2020 mennessä ja palautettava biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemipalvelut mahdollisuuksien mukaan ennalleen tehostaen samalla EU:n toimia koko maapallon biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen estämiseksi”, kuten ympäristöministeriöiden neuvosto sopi 15. maaliskuuta 2010 ja Eurooppa-neuvosto vahvisti 25.–26. maaliskuuta 2010 pitämässään kokouksessa. Tämä osoittaa, että EU on sitoutunut uudelleen tuottamaan konkreettisia tuloksia.

10. on kuitenkin huolestunut siitä, että Eurooppa 2020 -strategian kestävä kasvua koskevan tavoitteen yhteydessä biologista monimuotoisuutta tarkastellaan edelleen taloudellisella kasvulla ja vähähiilisen talouden edistämiseksi eikä itsenäisenä kysymyksenä.

11. suhtautuu myönteisesti ekosysteemipalvelujen huomioimiseen vuoteen 2020 asetetussa tavoitteessa, kuten AK on aiemmin suositellut, niin että tavoitteena on suuntauksen kääntäminen ekosysteemipalvelut ennallistamalla. Komitea kehottaa kuitenkin tässä yhteydessä Euroopan komissiota ja jäsenvaltioita täsmentämään, kuinka paikallis- ja aluetasolla on tulkittava tavoitteen rajoittamista niiden ennallistamiseen ”niin paljon kuin mahdollista”.

12. yhtyy neuvoston kantaan siitä, että nyt tarvitaan kiireellisiä ja tehokkaita toimia, jotta voidaan välttää erittäin vakavat ekologiset, taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset.

13. toteaa, että kyse on tärkeästä askeleesta, jolla osoitetaan EU:n sitoutuminen toimintaan ja esimerkiksi johtamiseen biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen sopimuspuolten kymmennessä kokouksessa (COP 10) lokakuussa 2010 Nagoyassa.

14. tukee neuvoston Euroopan komissiolle osoittamaa kehottamista esittää biologista monimuotoisuutta koskeva EU 2020 -strategia, jossa otetaan huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten kymmenennen kokouksen tulokset.

15. painottaa, että kyseisellä biologista monimuotoisuutta koskevalla EU 2020 -strategialla vuoden 2010 jälkeiset eurooppalaiset ja maailmanlaajuiset tavoitteet voidaan saavuttaa paikallisella tasolla vain siinä tapauksessa, että strategialla tuetaan päättäväisesti paikallis- ja alueviranomaisia ja muita maankäyttäjää tai -omistajia. Strategialla on korjattava nykytilanne, jossa rakennerahastoista ei osoiteta riittävästi määrärahoja ympäristöön ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyviin aiheisiin, ja sillä on edistettävä parhaiden käytänteiden vaihtoa alue- ja paikallisviranomaisten paikallisten toimintamahdollisuuksien lisäämiseksi. Hyvien käytänteiden edistäminen viranomaisten keskuudessa ja foorumin tarjoaminen biologista monimuotoisuutta koskevien yhteisten ongelmien yksilöimistä ja ratkaisujen jakamista varten vahvistaa osaltaan alue- ja paikallisviranomaisten valmiuksia.

16. on tyytyväinen todetessaan, että neuvosto⁽¹⁾ on ottanut huomioon komitean kehoituksen ”ekologisen infrastruktuurin”⁽²⁾

(1) Maaliskuun 15. päivänä 2010 kokoontuneen ympäristöneuvoston päätelmät.

(2) CdR 22/2009 fin.

luomisesta ja että se mahdollistaa sen, että Euroopan komissio voi valmistella unionin vuoden 2010 jälkeisen strategian ekologisesta infrastruktuurista. Kyseiseen strategiaan on toissijaisuusperiaatteen kunnioittamiseksi sisällytettävä paikallis- ja alueellisuus, ja strategian on mahdollistettava erityisesti jo olemassa olevien paikallis- ja aluetason aloitteiden integroiminen johdonmukaisiin puitteisiin.

Paikallis- ja alueviranomaisten rooli biologista monimuotoisuutta koskevan EU 2020 -strategian edistämiseksi

17. korostaa, että uusi biologista monimuotoisuutta koskeva EU 2020 -strategia tulee onnistumaan, mikäli kaikki toimijat ja paikalliset sidosryhmät osallistuvat politiikan kehittämiseen ja toimeenpanoon todellisen monitasoisen hallinnon mallin mukaisesti. On tärkeää tuoda yhteen kaikki biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojeluun osallistuvat sidosryhmät – mukaan lukien tieteelliset asiantuntijat, biologista monimuotoisuutta koskevien toimintasuunnitelmien toteutukseen osallistuvat tahot, kansalaisjärjestöt ja opetusviranomaiset.

18. korostaa, että lintudirektiiviä ja luonnonympäristödirektiiviä on sovellettava täysimääräisesti myös alue- ja paikallistasolla, että Natura 2000 -verkoston toteuttamista ja kokonaisvaltaista kehittämistä on vauhditettava ja että rahoituksen tulee olla asianmukaista ottaen myös huomioon, että biologinen monimuotoisuus jakautuu epätasaisesti EU:n alueella. Lisäksi on toteutettava tehokkaita hoito- ja elvytystoimia.

19. pitää tässä yhteydessä tervetulleena, että ympäristöministeriöiden neuvosto kannatti 15. maaliskuuta 2010 pitämässään kokouksessa osallistavaa lähestymistapaa, joka ”saa maan- ja merenkäytön suunnitteluun suoraan osallistuvat, erityisesti paikallisyhteisöt, tuottamaan tarvittavia ja täydentäviä alhaalta ylöspäin suuntautuvia aloitteita”.

20. korostaa paikallis- ja alueviranomaisten keskeistä roolia kansalaisten tietoisuuden lisäämisessä biologisen monimuotoisuuden merkityksestä sekä kehottaa jäsenvaltiota tukemaan niitä nykyistä paremmin unionin ja jäsenvaltioiden lainsäädännön täytäntöönpanossa.

21. kehottaa paikallis- ja alueviranomaisia laatimaan biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen tähtäviä ohjelmia ja sisällyttämään maankäyttösuunnitelmia ja -lupamenettelyihinsä biologista monimuotoisuutta koskevat tavoitteet, edistämään viheralueiden laajentamista, välttämään maaperän köyhtymisen, ekosysteemien vahingoittamisen sekä maiseman ja elinympäristöjen pirstaloitumisen, minimoimaan ilmastonmuutoksen kielteiset vaikutukset sekä etsimään mahdollisuuksia yhdistää luontotyyppien ennallistaminen tai kehittäminen kaavoitus- ja maankäyttöhankeisiin. Toisaalta komitea painottaa, että harvaan asutuilla seuduilla ja alueilla, joilta on helppo pääsy viheralueille tai joihin kuuluu suuria aloja luonnonsuojelualueeksi jo varattuja alueita, on tärkeää täsmentää ja parantaa luonnonsuojelun laatua sekä parantaa vuorovaikutusta muun maankäytön kanssa.

22. katsoo sen, että neuvosto myöntää tarpeen kehittää parhaiden käytänteiden vaihtoa resurssien optimoinnin varmistamiseksi biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämiseksi merkittävänä, että Euroopan unioni ja jäsenvaltiot lisäävät tukeaan kyseiselle paikallis- ja alueyhteisöjen keskinäiselle vaihdannalle.

23. antaa tukensa aloitteille ja verkostoille, joilla edistetään alue- ja paikallisyhteisöjen vapaaehtoisesti tekemiä sitoumuksia ja varmistetaan ”biologisen monimuotoisuuden eurooppalaisten pääkaupunkien” LIFE + -hankkeen kaltaisten parhaiden käytänteiden tunnetuksi tekeminen EU:n tasolla.

Biologisen monimuotoisuuden suojelun sisällyttäminen avainaloihin

24. toteaa, että biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemi-palveluiden suojelu on monialainen kysymys, joka vaatii järjestelmällistä lähestymistapaa, jossa kaikki eri tasojen toimijat työskentelevät yhdessä.

25. vahvistaa aiheesta ”Uutta vauhtia biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämiseen” laatimassaan lausunnossa ⁽³⁾ esittämät alakohtaiset suositukset ja toteaa, että biologisen monimuotoisuuden tehokas ja määrätietoinen suojelu on mahdollista vain, jos se sisällytetään laajempaan strategiaan ja politiikkoihin, jotka koskevat niitä avainaloja, jotka ovat vastuussa elinympäristöjen tuhoutumisesta, pirstoutumisesta ja köyhtymisestä maankäytön muutosten, saastumisen ym. vuoksi. Näitä aloja ovat maa- ja metsätalous, energia-ala, liikenneala, ilmastonmuutos sekä aluekehitys ja -suunnittelu. Vastaavasti kaikissa kansainvälisissä kauppasopimuksissa, joissa EU on mukana, on otettava huomioon biologisen monimuotoisuuden häviäminen ja pyrittävä lieventämään sitä.

26. muistuttaa jäsenvaltioille antamastaan kehotuksesta tarkistaa verojärjestelmiä biologisen monimuotoisuuden kannalta suotuisammiksi esimerkiksi vähentämällä luomuviljelytuotteiden tai Natura 2000 -alueilla tuotettujen tuotteiden alv:a sekä lakkauttamalla sellaiset verot, maksut ja tuet, jotka edistävät biologisen monimuotoisuuden kannalta haitallisia toimintatapoja.

27. korostaa, että biologisen monimuotoisuuden suojeleminen ja palauttaminen tarjoaa kustannustehokkaita mahdollisuuksia lieventää ilmastonmuutosta ja mukautua siihen; esimerkkejä tästä ovat vihreiden käytävien luominen, joilla pyritään kehittämään ja palauttamaan kosteikkoja, jokien elvyttäminen sekä viherkatot ja tärkeiden biotooppien saattaminen toistensa kanssa kosketuksiin.

Alatavoitteiden ja indikaattoreiden asettaminen sekä kustannustehokkaiden toimien määrittely tavoitteiden saavuttamiseksi

28. kannustaa Euroopan komissiota keskittymään rajattuun joukkoon alatavoitteita, jotka esittävät strategian selkeällä ja yksinkertaisella kielellä ja antavat alue- ja paikallisviranomaisille mahdollisuuden mitata omaa panostaan ja ryhtyä hyvissä ajoin korjaaviin toimiin. Nämä alatavoitteet on muutettava vaikeasti mitattavista tilannekohtaisista tavoitteista ”painekohtaisiksi” tavoitteiksi. Alatavoitteiden määrä tulisi rajoittaa 5:een tai 6:een, ja niiden tulisi kattaa maatalous, kalatalous ja meriympäristö, maankäyttö sekä elinympäristöjen tuhoutuminen ja pirstoutuminen.

29. suosittaa, että maankäyttöä ja aluesuunnittelua koskeva alatavoite määriteltäisiin huolellisesti toissijaisuusperiaatetta kunnioittaen elinympäristöjen tuhoutumisen ja pirstoutumisen

⁽³⁾ Maaliskuun 15. päivänä 2010 kokoontuneen ympäristöneuvoston päätelmät.

pysäyttämiseksi. Alue- ja paikallisviranomaisilla on keskeinen rooli sovellettaessa ekologisten verkostojen käsitettä, ja niillä on parhaat mahdollisuudet ottaa huomioon tiiviisti asuttujen kaupunkialueiden ja laajojen, harvaan asuttujen alueiden erilaiset tarpeet. Paikallis- ja alueviranomaiset olisivat keskeisiä tekijöitä kyseisen alatavoitteen saavuttamisessa.

30. pitää erityisen tärkeänä selkeää lähtöasemaa, jonka Euroopan ympäristökeskus määrittelee kesäkuuhun mennessä ja jolla varmistetaan jatkuva seuranta ja raportointi alatavoitteista ja indikaattoreista biologisen monimuotoisuuden häviämisen pysäyttämiseksi ja ekosysteemien entistämiseksi. Positiivinen toiminta edellyttää korkealaatuista tietoa lähtöasemasta ja jatkuvaa seuranta, minkä saavuttaminen vaatii rahoituksen huomattavaa lisäämistä. Tämä saattaa onnistua osittain rakentajille asetettavilla velvoitteilla, mutta mikäli EU ja jäsenvaltiot eivät pääse sopuun tähän tarkoitettujen määrärahojen huomattavasta lisäämisestä, paikallis- ja alueviranomaisien käytössä olevat taloudelliset resurssit eivät riitä tavoitteen toteuttamiseen.

31. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita sisällyttämään ekosysteemi-käsitteen lähtökohtiinsa ja indikaattoreihinsa. Esimerkin tarjoavat Euroopan ympäristökeskuksen ensimmäiset biofyysiset kartat ekosysteemi-palveluista.

Rahoitus uuden tavoitteen saavuttamiseksi

32. huomauttaa, että biologisen monimuotoisuuden suojelemaan nykyisin osoitetut varat eivät ole riittäviä asetettujen tavoitteiden – kuten Natura 2000 -tavoitteiden – saavuttamiseksi, ja esittää määrärahojen huomattavaa lisäämistä vuoden 2013 jälkeisissä EU:n talousarvioissa. Komitea huomauttaa, että laadittaessa uusia direktiivejä ja tukiohjelmia on huolehdittava, että sellaisia toimia, jotka saattavat heikentää biologista monimuotoisuutta, ei tueta.

33. kehottaa Euroopan komissiota maksimoimaan EU-rahoituksen hyödyt, erityisesti lisäämällä nykyisin liian alhaista rakennerahastojen määrärahojen käyttöä biologisen monimuotoisuuden alalla ja ympäristöalalla ja etsimään keinoja, joilla voidaan parantaa yhdenmisen mallin tehokkuutta biologisen monimuotoisuuden ja Natura 2000 -hankkeiden rahoittamisessa.

34. toistaa kehoituksensa ⁽⁴⁾ soveltaa järjestelmää, jossa julkisen tuen saamiselle asetetaan tiukat ympäristöehdot, erityisesti yhteisessä maatalouspolitiikassa ja yhteisessä kalastuspolitiikassa. Komitea kehottaa lisäksi jäsenvaltioita edistämään talouden eri sektoreiden asianmukaista panosta ekosysteemi-palvelujen ennallistamisen kustannuksiin.

35. suosittaa Euroopan ympäristökeskuksen äskettäisten päätelmien ⁽⁵⁾ perusteella yhteistä maatalouspolitiikkaa uudistettavaksi niin, että mahdollistetaan aiempaa parempi tuki luonnonarvoltaan merkittävälle maataloudelle.

⁽⁴⁾ CdR 22/2009 fin ja CdR 218/2009 fin.

⁽⁵⁾ Euroopan ympäristökeskus (EAA), tekninen kertomus nro 12/2009 *Distribution and targeting of the CAP budget from a biodiversity perspective* (YMP:n talousarvion jakaminen ja kohdentaminen biologisen monimuotoisuuden näkökulmasta).

36. esittää Euroopan komissiolle sellaisten asianmukaisten rahoitusjärjestelmien käyttöönottoa, joilla alue- ja paikallisviranomaisille annetaan mahdollisuus parantaa valmiuksiaan biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja suojelemiseksi alueillaan sekä edistetään parhaita käytänteitä koskevaa alueiden keskinäistä vaihdantaa.

Haitalliset vieraslajit

37. muistuttaa, että haitallisia vieraslajeja pidetään maailmanlaajuisesti uhkana biologiselle monimuotoisuudelle, ja asiaa koskevia päätöksiä on tehty biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen sopimuspuolten viidessä viime kokouksessa.

38. panee merkille vuonna 2003 kehitetyn Bernin yleissopimukseen liittyvän, haitallisia vieraslajeja koskevan Euroopan laajuisen strategian. ”EU:n toimintasuunnitelma vuoteen 2010 ja sen jälkeen” -asiakirjan ⁽⁶⁾ viidennessä tavoitteessa jäsenvaltioita kehoitetaan kehittämään haitallisia vieraslajeja koskevia kansallisia strategioita. Tähän viitaten AK toistaa Euroopan komissiolle esittämänsä kehotuksen ⁽⁷⁾ kehittää haitallisia vieraslajeja koskeva EU-strategia.

39. korostaa, että ilmastonmuutos on yksi tekijä, joka laajentaa lajien esiintymisalueita, ja tämä tilanne tulee jatkumaan tulevana vuosikymmeninä, jolloin yhä useammista lajeista voi kehittyä haitallisia vieraslajeja.

40. pitää valitettavana kansalaisten vähäistä tietoa haitallisten vieraslajien muodostamista uhista. Asiaa koskevan tietoisuuden ja ymmärryksen lisääminen on avain laajempaan osallistumiseen; kansalaiset voisivat käyttäytymistään muuttamalla vähentää osaltaan haitallisten vieraslajien tuloa ja leviämistä sekä avustaa niiden havaitsemisessa ja seurannassa. Alue- ja paikallisviranomaisilla on parhaat mahdollisuudet saavuttaa kansalaiset paikallisella tasolla ja lisätä näin heidän ymmärrystään ja osallistumistaan.

41. muistuttaa, että alue- ja paikallisviranomaisilla on tällä alalla rooli myös koulutuksessa ja maanomistajina. Lisäksi niiden asiantunteva henkilöstö voi auttaa valtiollisia tahoja torjumaan haitallisia vieraslajeja yhteistyössä keskeisten, valtiosta riippumattomien sidosryhmien kanssa ja hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla käytössä olevia valmiuksia ja resursseja havaitsemis- ja seurantamahdollisuuksien parantamiseksi.

C. AK:n panos biologista monimuotoisuutta koskevaan YK:n yleissopimukseen ja sen sopimuspuolten kymmenenteen kokoukseen (COP 10)

42. ymmärtää, etteivät biologista monimuotoisuutta koskevat kysymykset noudata kansallisia rajoja ja kehottaa siksi, että yhdenmukaisiin toimiin ryhdytään sekä EU-tasolla että kansainvälisissä yhteyksissä.

⁽⁶⁾ Asiakirja SEC(2006) 621, liitetty Euroopan komission tiedonantoon aiheesta ”Biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen vuoteen 2010 mennessä – ja sen jälkeen”, KOM(2006) 216 lopullinen.

⁽⁷⁾ Maaliskuun 15. päivänä 2010 kokoontuneen ympäristöneuvoston päätelmä.

43. tähdentää, että on tärkeää säilyttää ja ennallistaa biologinen monimuotoisuus globaalilla tasolla, ekosysteemipalvelut mukaan luettuina, jotta edistetään osaltaan köyhyyden poistamista, elintarviketurvaa sekä paikallista kehitystä maailmanlaajuisesti. Komitea katsoo, että biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen täytäntöönpano on näin ollen olennainen panos vuosituhatien kehitystavoitteiden ja erityisesti kestävää ympäristökehitystä koskevan tavoitteen numero 7 saavuttamiseksi.

44. pyytää EU:ta ja Euroopan komissiota harkitsemaan tarkkailija-aseman myöntämistä AK:lle EU:n COP 10 -valtuuskunnassa sen varmistamiseksi, että paikallis- ja alueviranomaiset ovat asianmukaisesti edustettuina paitsi kansallisissa valtuuskunnissa myös EU:n valtuuskunnassa ⁽⁸⁾.

45. tarjoutuu antamaan panoksensa biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen (CBD) menettelyihin sekä sen kymmenenteen osapuolikokoukseen edistämällä eurooppalaisten ja kehitysmaiden paikallis- ja alueviranomaisien hajautettua kehitysyhteistyötä biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien kestävä hallinnan alalla.

46. kehottaa COP 10 -kokousta hyväksymään yleissopimuksen tarkistetun ja päivitetyn strategisen suunnitelman aikavälille 2011–2020, jotta voidaan varmistaa jatkuvuus yleissopimuksen strategisessa suunnittelussa vuoden 2010 jälkeen.

47. pitää tervetulleena strategisen suunnitelman luonnoksen viittausta siihen, että ekosysteemien ylläpito ja entistäminen tarjoavat yleisesti kustannustehokkaan tavan ilmastonmuutoksen lieventämiseksi ja että vastaavasti ilmastonmuutoksen haasteiden kohtaaminen tarjoaa mahdollisuuksia biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen ja kestävään luonnonvarojen käyttöön.

48. yhtyy käsitykseen siitä, että entistä suurempi kansainvälinen ja kansallinen lähentyminen on tarpeen pyrittäessä käsittelemään ilmastonmuutosta ja biologisen monimuotoisuuden vähentymistä toisiaan tukevalla tavalla, koska se optimoi mahdollisuudet meneillään olevissa maailmanlaajuisissa prosesseissa Rion yleissopimusten puitteissa.

49. katsoo, että biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen täytäntöön panemiseksi tähän mennessä toteutetut toimet eivät ole olleet riittäviä vuoteen 2010 asetetun kansainvälisen tavoitteen saavuttamiseksi.

50. kannattaa sellaisten strategisten tavoitteiden ja toissijaisten ja vuoteen 2020 ulottuvien päätavoitteiden asettamista, jotka ovat sekä saavutettavissa että entistä helpommin mitattavissa ja jotka tarjoavat entistä tehokkaammat puitteet kansallisten ja erityisesti alueellisten ja paikallisten tavoitteiden avulla. Komitea ehdottaa tavoitteiden määrän vähentämistä, jotta strategia olisi helpommin ymmärrettävissä ja kohdennetumpi.

51. kannattaa uutta päätavoitetta, jossa määrätään selkeästi, että vuoteen 2020 mennessä kaikki yleissopimuksen sopimuspuolet ottavat alue- ja paikallisviranomaisensa mukaan yleissopimuksen täytäntöönpanoon. Tällöin on keskityttävä erityisesti kansallisten biologisen monimuotoisuuden strategioiden ja toimintasuunnitelmien tarkistamiseen ja täytäntöönpanoon sekä paikallis- ja alueyhteisöjen valmiuksien kehittämisen tukemiseen.

⁽⁸⁾ Biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen sihteerin pääsihteeri lähetti 4. helmikuuta 2010 kaikille sopimuspuolille kirjeen, jossa niitä kehoitettiin nimeämään kaupunginjohtajia ja paikallisviranomaisia COP 10 -valtuuskuntiansa jäseniksi.

52. kehottaa biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen kymmenettä osapuolikokousta tekemään erityispäätöksen keskushallintoa alempana toimivien viranomaistahojen osallistumisesta ja panee merkille luonnoksen kymmenennen osapuolikokouksen päätökseksi kaupunkien ja muiden paikallisviranomaisten roolista biologisen monimuotoisuuden turvaamisessa vuosina 2011–2020⁽⁹⁾. Tällaista johdonmukaista toimintasuunnitelmaa tarvitaan, jotta voidaan entisestään vahvistaa ja tehostaa alue- ja paikallisviranomaisten merkittävää panosta biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen vuodet 2011–2020 kattavan strategisen suunnitelman täytäntöönpanoon. AK antaa tässä yhteydessä tunnustusta kaupungeja ja

biologista monimuotoisuutta koskevalle globaalille kumppanuudelle (*Global Partnership on Cities and Biodiversity*) sekä paikallisyhteisöjen kansainvälisen ympäristöjärjestön ICLEI:n (*International Council for Local Environmental Initiatives*) biologista monimuotoisuutta koskevalle paikallistason toimintaohjelmalle (*Local Action for Biodiversity, LAB*).

53. panee merkille COP 10 -kokouksessa esitettävän luettelon kaupunkien biologisesta monimuotoisuudesta (*Singapore Index on Cities' Biodiversity, CBI*). Kyseistä luetteloa tulisi kehittää edelleen, jotta sitä voitaisiin vapaaehtoisesti soveltaa muihinkin viranomaistahoihin.

Bryssel 10. kesäkuuta 2010

Alueiden komitean
puheenjohtaja
Mercedes BRESSO

⁽⁹⁾ Tammikuun 27. tammikuuta 2010 julkaistu asiakirja *Draft CBD Decision for COP 10 on Cities, Local Authorities and Biodiversity*, http://www.cbd.int/authorities/doc/CBD%20Plan%20of%20Action_2010_01_draft.doc.